

K TLETTER

#2 2008

DALA FLOREERAR BLAND GRÄDDAN

**O-RINGEN GOTLAND FJÄLLRÄVEN CLASSIC NSM
PAMPAS NIGHT RADER FRÅN MIRJA HALIKKO
GUIDE TILL NORDIRLAND PEACE&LOVE-FESTIVALEN PIZZATEST**

Redaktörens rader

Ja, då har man blivit en KOT:are i exil då. Jobb på Sveriges Radio i Skövde gjorde att jag flyttade pinalerna till mor och far och vips så var man ingen 08:a längre. Dessutom var man för många mil ifrån sin pojkvän och alldeles för nära sina småsyskon. Men det funkar det med efter ett tag, för det måste ju funka. En period i alla fall. Men jag hoppas såklart på att få återvända till storstan om jag bara kan.

Men helt och hållet har jag såklart inte lämnat Er. Jag är fortfarande redaktör för den här blaskan och jag var ju självklart med på NSM! Det var skoj som fan att se Er och förhoppningsvis dröjer det inte alltför länge till nästa gång. Ta hand om Er!

Stina Banck

Ordföranden har ordet

November och snart dags att finna julklapparna innan jultomten står i farstun. Härnäst är NSM, Nordiska Student Mästerskapet i Uppsala. Höstens stora händelse, nedräkningen är i fullgång och spänningen stiger för var minut vi närmar oss. Själv ser jag framemot NSM enormt mycket och många kommer vi att vara som åker dit.

Ett par gamla rävar som har svårt att släppa taget men även en del nya som vågar sig på att följa med KOT till det beryktade NSM. Det finns möjligheter för den kommande helgen att bli ett toppenarrangemang. Vi får se hur UFO lägger upp helgen. En miss som redan har uppdragas är avståndet. Jag kommer få många steg på min stegräknare (tävling på jobbet) då större delen av Uppsala ska promeneras igenom. Mycket rosa är det som gäller även om de nya är lite fundersamma över allt detta rosa pratandet. Anmälningsavgiften är betald, partykläderna är inköpta och med humöret på topp kommer det ge bra minnen eller minnesluckor från NSM 2008.

Vi tränar på och det har kommit en hel del nya som verkar trivas att springa med oss. De kommer i alla fall tillbaka vecka efter vecka. Regn, sol, blåst och framöver förhoppningsvis snö tränar vi på i. Innan vi lämnar varandra för ett uppehåll över jul och nyår kommer det att vara lusselöp och julfest. Jag önskar alla en trevlig jul och nyår. Hoppas att det blir en vit jul så att vi alla kan åka skidor och kasta snöbollar.

Malin Vedin

Malin skrev sin text innan NSM, som ni nog förstår. Ha överseende!

O-ringen i Sälen

O-ringen närmade sig och världens orienterare vallfärdade till Sälen. KOT:arna kom farande från landets alla hörn och kanter, alla drömmande om den fina terrängen som väntade. "Alla är ju anmälda i högsta möjliga klass efter egen förmåga" som en doktor så fint uttryckte sig. Trots arrangörsfiaskot med boende fick vi tack vare vår privata arrangör till slut ett boende med utsikt över Hundfjället och 4:e etappen. Wii:t installerades och Guitar-Hero rullade varmt i vardagsrummet.

Igor nosade runt i stugan och godkände alla lukter i varenda liten vrå innan han la sig till ro inne hos mamma och pappa. Walsharna hade redan grott in sitt rum med lite svettiga träningskläder och kände sig riktigt hemma i stugan trots att de hellre hade bott i något ultralight tält på en regnig bergsslätt. Jag norpade snabbt åt mig loftrummet med planen att bygga en linbana ner till soffan för att kunna attackväcka grabbarna grus under pirattäcket i vardagsrummet. Söderhamns-Martin fick snällt godkänna en plats på bäddsoffan och Björn lyckades komma i tid till 5-dagars! Husägaren kom förbi en stund och drog av några strängar på gitaren och visade snabbt var skåpet skulle stå. Alla var på plats och allt var som det skulle. Kakor åts i massor, kaffet kokades varmt och havregrynspaketet åts upp på nolltid. På söndagskvällen presenterade VeBe huscuperna och planerna smiddes hur man utifrån sin egen förmåga skulle kunna norpa åt sig segern.

Måndagen kom och det var dags att ge sig ut i det milda busskaoset och ner till TC. Själv var jag superladdad efter att ha lyckats seeda in mig i Öppen 1! Det var tufft till start och branten ner till första kontrollen var en riktig rysare. Loppen genomfördes i millimeterprecision och inte en sekund missades även om WinSplit visar bom på ett flertal sträckor, därav spurten.

Andra etappen kom med sol i sinnet och kryckpluppar försvann i ett dike. Det bomrades friskt och arrangören fick poäng i stugcupen. Efter gårdagens topplopp unnade jag mig en vilodag så här en tisdag och besökte lite klubbpolare och bättra på min borttynande solbränna. På kvällen rekades det nya TC:t och jag testade spurten på en imponerande tid under premiärturen på cykel. Slå den om ni kan!

Med nya light ultra speed kryckor begav jag mig mot starten på tredje etappen och gjorde ett lika bländande lopp som i måndags. Björn hade fått ordning på allt vad nummerlappar heter och drog sakta men säkert ifrån huscupen i H21L. Han hade visst nytt hemligt recept på uppladdning inför viktiga tävlingar, det fanns visst i Tandådalen! Lansen, Malin och Martin provade också lyckan på andra orter, vilken mest resulterade i chokladkakskladd i mungipan.

På torsdagen var det fjällorientering som gällde. Sittliften var ett äventyr i sig, att inte få värmeslag i den timmeslånga liftkön var den största utmaningen. Fina banor och troll som pratade i trollskogen. Jag tog en liten extrasväng och fick kryckorna trollvallade och sedan gick det undan vill jag lova. Jag lyckades faktiskt slå två

stycken på spurten, två i inskolning. Lansen hade tyvärr fått vika ner sig på grund av ett ont knä och sprang några varv på inskolningen i stället.

På femte etappen laddades det inför sjätte. Det gäller att vara utvilad till den viktigaste etappen så jag bestämde mig för att bara åskådare på sjätte och äta hamburgare istället. Kostuppladdning är ju viktig i sådana här sammanhang. Malin hade dragit till Hudik för att släcka bränder och rädda liv så jag fick stå som ensam värdinna inför kvällens gästanstormning. Gamla KOT:are kom förbi och kompisars kompisar tittade in och grillen gick het på baksidan av huset. Bussarna till sjätte bara åkte förbi men vår privata arrangör fick återigen en guldstjärna i protokollet och fixade dit Dahlinbussen. Hur festen var och hur vi kom hem igen är en historia för sig, men oringenbuss hem blev det i alla fall inte.

Mirja "Mirja" Andersson

KOT testar pizza!

Samtliga pizzor i testet

Dagen efter en sjätte etapp är suget efter något fett och flottigt extra stort. När sedan den lokala pizzerian hade stängt var det som gjort att undersöka det tillgängliga utbudet av frysta minipizzor. Dags för pizzatest!

Fem pizzor kom till start, tre varianter Grandiosa och två varianter av Billys. Dessa värmdes enligt instruktionerna i en mikrovågsugn (Moulinex – Micro Chef FM 1505 E) enligt anvisningar på påsen. Under tiden de åts gavs betyg på smak och utseende. Spontana kommentarer noterades.

Generellt kan sägas att det var flera besvikelser, ingen av pizzorna gav en större entusiasm när de låg lite småslappa ensamma på tallriken. De pizzor som startade sitt liv i Billysbageriet hade ingen framgång hos de båda testarna, de var torra, bleka och sega. Efter att Pober ha satt tänderna i Billys Hawaii var besvikelsen stor, "seg som gummi" blev betyget. Enligt information på påsen skulle Billys Mozzarella-Pesto ha en tunn och krispig botten. Men uppfattningen var att brödet skulle definieras som torrt, inte krispigt.

Grandiosapizzorna bjöd på bättre smakupplevelser, alla får betyget godkänt. De båda testarna kunde inte riktigt enas om testvinnare. Pober gillar

Mozzarellavarianten bäst medan Vb inte riktigt kan låta en pizza utan skinka vinna. Minusbetyg för att flera av pizzorna fastnade i påsen och en del av fyllningen inte följde med ut.

Billys Hawaii, så här ska inte en pizza se ut.

En lite snyggare och mycket godare pizza: Grandiosa Capricciosa.

	Grandiosa						Billys			
	Mozzarella		Tex Mex		Capricciosa		Mozzarella Pesto		Hawaii	
	<i>Vb</i>	<i>Pober</i>	<i>Vb</i>	<i>Pober</i>	<i>Vb</i>	<i>Pober</i>	<i>Vb</i>	<i>Pober</i>	<i>Vb</i>	<i>Pober</i>
Smak	3,5	4,5	3	3,5	4	4	2	3,5	2	2,5
Utseende	3	3	3	3	3	3	2	3	1	1
Kommentarer	Ganska god men saknar kött. Ljusår bättre än Billys. Bättre smak & bättre tugg – En bättre pizza helt enkelt.		Mer smak än god smak.		Skinka, bra! Gled ur påsen på ett bra sätt.		Brödet är torrt, inte krispigt. God där det var pesto och ost, men illa där det inte var det.		En kantbit. Seg som gummi!	

Johan "Vb" Björklund

Till fjälls...

När ni andra fick njuta av era semesterdagar i somras slet jag och Johan ihop pengar till hushållet. Så när det blev dags för oss att vara lediga stod det redan september i almanackan. Skit samma, tänkte vi. Vi lånades svärmors Polo och drog till fjälls.

Vi lånade en stuga utanför Funäsdalen av en bekant till Johan. Första dagen var det bergsbestigning. Lika bra att gå ut hårt. Halvvägs upp på Anåfjället gjorde vi en omkörning och passerade 60-talet pensionärer och efter ett par timmar nådde vi toppen. Ett ballerinakex för att fira, lite fotograferande och sedan vände vi tillbaka ner igen. På eftermiddagen kom krämporna i alla ovana vandringsmuskler och därför blev det bara en lugn promenad på Flatruet. Johan upptäckte att det var svårt att hitta en plats att pissa på när det inte fanns några träd, men det gick bra till slut ändå.

Johan vid Sylarna Dag två. Efter Johans sedvanliga morgonbesök på utedasset, där kungen och Silvia blickar ner över toahålet, åkte vi till Norge för vandring vid Sylarna. I början gick det bra. Till och med så bra att Johan lyckades övertala mig att vi skulle gå upp på toppen, att de där branterna inte alls var något problem... Vi traskade på genom den obanade terrängen och stannade för att äta innan vi skulle gå upp på berget. Medan vi satt där kom plötsligt ett jätteoväder in över oss. På bara några minuter hade vårt fina väder förvandlats till dimma, ösregn och ingen sikt alls. Toppbestigarplanerna lades på hyllan och vi började gå i den riktning vi trodde var rätt. Efter en dryg timme kom vi ut på den markerade vandringsleden och kunde följa den tillbaka till bilen. Vi var båda ganska glada över att ha hittat tillbaka. Nästa gång funderar vi på om vi ska ta med oss en kompass för säkerhets skull...

Skitvädret byttes mot strålande sol den tredje dagen. Vi gick en kortare vandring, kikade på lite runmålningar, raviner, renar och sånt. På slutet ville vi leva lite "wild & crazy" så vi gick en liten egen stig. Denna slutade dock vid en fäbodvall. Men vilka söta hus, tänkte vi och traskade rakt in på privat område. Plötsligt ropade en tant och frågade vilka vi var. Hon blev inte arg så vi stannade och småpratade innan vi skulle gå vidare. Innan vi gick varnade hon för att hennes man kunde komma gåendes naken nere vid bäcken, de hade sin bastu där. Och mycket riktigt, när vi skulle passera bäcken stod han där. Naken. Stackaren såg förskräckt ut när han fick syn på oss – det brukade ju aldrig vara någon annan än deras familj i området. Vi bad försynt om ursäkt och gick vidare upp i skogen. Pinsamt.

Stina "Stina" Banck

Orientering och semester på Gotland

Vartannat år brukar jag bli sugen på att springa på Gotland, detta beror på att det alltid går så förbannat dåligt varje gång, så behöver ett år på mig att förtränga och övertyga mig om att det nog kanske ska gå bättre nästa gång. Jag lyckades övertyga Mirja och Dala att följa med denna gång, så vi packade våra väskor med orienterings- och campingutrustning och begav oss iväg. Efter lokalbussåkning å lite kånkande av väskor så slog vi upp vårt tält intill TC i en fin kohage (utan kor).

Etapp 1

Hade som plan att ta det lugnt till första för att inte bomma bort mig direkt, å få en stabil inledning. Den lugna öppningen räckte ungefär två sekunder efter att jag fått kartan, sedan tog tävlingsenergin över, och jag körde på hårt å på halvkänn till första. Helt otroligt råkade jag nästa snubbla över kontrollen, och var nästa i ledningen av hela tävlingen! Fan vad bra jag är tänkte jag, och körde vidare i bra fart mot tvåan. Passerade över en större stig, fick inte riktigt ihop det med kartan, men tänkte att de har väl missade den på kartan, skitkartor här på Gotland... Sen när en stor väg dök upp, då kom insikten om att det går som vanligt med orienteringen på Gotland. Efter en massa bommar, förbannade enbuskar, sneorientering, och besök vid en kraftledning för inläsning två gånger så gav jag upp, å joggade tillbaks till målet. Dala kämpade runt banan, men snabba ben med kass orientering :)

Etapp 2

Medeldistans denna dag. Gick i alla fall bättre än dagen innan (vilket ioförsig inte säger så mycket..) och lyckades sprinta in på en tredjesista plats, två placeringar bättre än Dala.

Etapp 3

Jaktstart, inte så spännande när man brutit dag ett, men fick gå ut inte alltför långt efter Dahlin, som gick ut som siste man i det godkända fältet. Siktade in mig på att ändå komma ikapp Dala, men efter två ganska rejäla krokar kändes det kört.. men plötsligt vid varvningen dyker han upp bland enbuskarna. Dock rycker han ifrån och är före in i mål. Så grattis Anders för din seger över mig på Gotlands 3-dagars.

Semester

Efter att vi tävlat så duktigt, men rätt så kass, så passade vi på att ta lite semester på Ö. Vi tog en tripp i våran fina hyrbil upp till norra delen,

kollade lite på Fårö, tog något bad, lagade delikata tunnbrödsrullar och campade två nätter intill havet på öde stränder. Sista kvällen tog vi in på ett vandrarhem i Visby som tills för 10 år sedan hade varit ett fängelse. I Visby passade vi även på att kolla in lite av Visbysnattliv innan det var dags att ta färjan hem till fastlandet igen, för att inte återvända på minst två år!

Pontus "Pober" Bergström

11 mil löpande – sen é de lugnt

Tanken var att det skulle bli en lång och härlig fjällsemester, med mycket vandring. Det började två dagar innan starten av Fjällräven Classic. Flyg upp till Kiruna och förstklassigt boende bokad av reseledare Pober. Vi checkade in till loppet och hämtade ut vår ranson av frystorkad mat, bröd och gas. Efter två nätter på Camp Ripan och ett besök ner i Kirunavaara så bar det iväg till Nikkaluokta tidigt på fredagsmorgonen. Starten gick klockan nio och 500 ivriga vandrare och ett 20-tal mer ivriga löpare gav sig iväg. Vi hakade på fjolårets snabbaste gubbar från start och passade på att fotografera dem lite. Vi var ju i täten. Tanken var att detta skulle bli en sällskaplig löptur över 11 mil. Det blev det inte.

Till Kebnekaise sprang vi ihop men sedan spreds vi ut, ensamma över fjällvidderna. Jag gick i mål i Abisko 12 timmar och 54 minuter senare. VeBe efter 14:55 och Pober på 16:29. Den slutgiltiga placeringen fick vi vänta på tills alla startat och genomfört loppet. När klockan slagit 01:30 natten till måndag kunde vi konstatera att 1:a, 4:e och 10:e-platzerna var bergade. Rekordtiden var dessutom putsad med 40 minuter. Planen var att vila lite på Abisko turiststation och sedan vandra tillbaka till Nikka, via en bestigning på Keb. Dock hade turen till Abisko tagit mer på krafterna än vad vi trott så vi stannade ett tag till i Abisko. En natt på hotellet, en natt på vandrarhemmet, två nätter i tält på betalkampen och en tur till Narvik blev det innan vi tog oss upp på fjället. Dala hade förmodligen druckit vatten ur en smutsig bäck under loppet och blev magsjuk. Så, i stället för den långa härliga vandringen tillbaka, fick VeBe och Pober göra dagsturer till Lappporten medans Dala låg och sov i tältet, 7 km från Abisko. Aldrig för har någon tagit sig ut ur ett så litet tält, med så många personer, på så kort tid. Så, till nästa år så behövs ingen revansch på löpningen, men fjällvandringen borde ges en chans till.

Anders "Dala" Dahlin

Festivalrapport – Peace and Love

Såg tidigt på vårkanten att ett av mina favoritband ifrån ungdomsåren skulle komma till Sverige, nämligen Sex Pistols. Så för att få uppleva dessa punkfarbröder en gång till så börja jag kolla runt efter lämpligt sällskap. Det visade sig att Dala var en hängiven festivalbesökare så det löste sig ganska enkelt. Festivalscenerna är mitt inne i centrum av Borlänge i nära anslutning till campingplatsen, dock prioriterade vi att kunna ladda upp med Guitarhero, äta fin hemlagad mat och bada bastu, så vi valde att bo bekvämt hemma hos Dahlins. Det visade sig även att Vb skulle dit, dock valde han att bo på annan plats.

Dag 1

Första dagen inleddes med Miss Li som trallade på med sina glada sånger, sen blev det Hellacopters, efter det bar det av till Timo Räisänen konsert. Som vi nästan kollade hela innan vi kutade till Jason Mraz och kom lagom för att se I´m Yours. Dagen avslutades med In Flames och Sahara Hotnights.

Dag 2

Började med Nationalteatern. Sen var dags för bandet som jag väntat på att få se igen sedan 1996. Vi stod längds fram, blev mosade, puttade, blöta av svett och vatten, och anklagade av Jonny Rotten för vi var den absolut sämsta publik han nånsin sett, och ombedda att dra åt helvete..

En bra spelning med andra ord. Kvällen avslutades med att beställa in den största hamburgarmenyn som jag hittills köpt i mitt liv. Tror Dala fick ner sin, jag gav upp efter hälften.

Dag 3

Spelningarna dag ett å två varvades med lite ölrickande på pubbarna. Till dag tre kläckte Dala en lysande idé, han monterade fast en

Kändisspaning...

trälåda på pakethållaren med hänglås på, detta för att förvara egen dryck i, för att kunna fylla på lite extra i pauserna. Denna Latjolajbanlåda kan vara en bidragande orsak till att jag har lite suddiga minnen av De Lyckliga Kompisarna. Fan dom ville jag ju se..(och komma ihåg).

Topp3 enligt Pober

1. Sex Pistols
2. Hellacopters
3. Timo Räisänen

DLK (hade varit två, om jag kommit ihåg mer än nån låt...)

Topp3 enligt Vb

1. Kent
2. DLK
3. Håkan Hellström

Störst att ha sett: Sex pistols

Topp3 enl Dala

1. Sex Pistols
2. DLK
3. Vad såg vi mer??

Pontus "Pober" Bergström

Om ni reser till NordIrland någon gång kan det vara bra att veta lite kulturella skillnader. Här kommer en kort version av:

Guiden till Nordirland (för svenskar)!!!

Ord inom "" är skrivna på **svensk fonetisk skrift**, så att alla ska förstå.

- Craic "kräck". Skall inte förväxlas med hasch, även om det uttalas likadant. Här är "good craic" helt enkelt att ha det bra/att något är kul.

- Orienteering "årjanteering". Skall inte förväxlas med en svensk dito. Här innebär termen oftast start från bakluckan på en bil, ingen sportförsäljning, ingen marka, ingen dusch och ingen speaker.

- Expensive "äkspänsiv". Har en smula annorlunda betydelse för vissa saker här. Exempelvis används termen felaktigt för årsmedlemskap på nya gymmet och hela sporthallen och även för en pint på krogen (i själva verket billigt). Dock fungerar termen korrekt för andra saker, som bensin och telefonsamtal. Observera dessa skillnader så att ni använder denna term korrekt.

Johan med sin "Ginnis"

- Guinness "Ginnis". Populär malt-dryck. Du ersätter lätt en måltid med ett par pints på grund av dess matiga knäckebrödskaraktär. Var dock vaksam då du lätt i Nordirland kan serveras fejk-Guinness som även den kallas just Guinness. Om detta skulle inträffa bör du gå till puben bredvid för en, förhoppningsvis, riktig Guinness. Dessa misstag undviks enklast genom att åka till Irland när törsten tränger på.

- Pint "pajnt", Stone "står", Feet "fiit". Alla tre är exempel på antika rymd-, mass- och längdmått. Används till måttlig del fortfarande i Nordirland. För att göra ert liv enklare, kommer här en tabell över de vanligast förekommande måtten. Öl severas i pints, bensin kan säljas i gallons, kroppsvikt kan beskrivas i stones och pounds, kroppslängd mäts i feet och inches samt hastighetsskyltar och trafikavstånd mäts i miles/h respektive miles.

- NorthernIreland accent "nårdenajrländ äksent". Ska inte förväxlas med engelska. Illustreras

Mått	Antik mängd	SI mängd
<i>Rymdmått</i>		
Pint	1	0,57 l
Gallon	8 Pints	4,55 l
<i>Massmått</i>		
Avoirdupois pound	1	0,45 kg
Stone	14 Avoirdupois pound	6,35 kg
<i>Längdmått</i>		
Inch	1 Inch	0,025 m
Foot	12 Inches	0,304 m
Mile	5280 Feet	1 609 m

lätt med ett exempel. Om en nordirländare frågar hur gammal du är låter det någon så här: -Hå åldaju? Jämfört med brittisk engelska: -Hau ould ar ju? För att komma tillrätta med detta problem kommer här en lista på fraser som du kan använda för att höra meningen igen och på så sätt försöka lista ut vad personen egentligen menar.

- Pardon
- Sorry, I didn't get that.
- Can you take that a wee bit slower please?
- Excuse me, I still don't get it.
- I'm from Sweden

- Half "half". När det gäller tid betyder half eight inte halv åtta som normala människor (svenskar) skulle mena utan halv nio, fullt rationellt? Nej, men de är slöa här, orkar ofta inte uttala alla ord (som ni såg i föregående exempel) så half är egentligen bara en förkortning av half past.

Detta borde underlätta din vistelse i Nordirland, om inte kan jag inte ansvara för något som kan tänkas inträffa på grund av innehållet i denna guide. Lycka till!!

Johan "Korttjock" Axelsson

KOT:are på vift i Norrland

"Storuman vart ligger det?" Ja, nära Stockholm är det ju inte i alla fall. Det ligger mellan Umeå och Hemavan och mellan Östersund och Gällivare. Det finns två mataffärer, tre mackor en korvmoj och så Frasses såklart. Vad mer kan man begära? Vår största kändis heter Björn Ferry och en av deltagarna i den första svenska Mount Everest expeditionen bor inte långt därifrån. Förövrigt bryter alla i Storuman arm och utestället heter 3:an. Det är alltså hit upp jag har farit, till lugnet uppe i Norrland. Ja, Venezuela var ju på tok för farligt för mig och biljetten till Stockholm är inte så dyr att jag måste skada mig för att ha anledning att hälsa på. Vad gör jag här då? Ja, det kan man ju fråga sig. Jag eldar, torkar mat, lär mig rädda folk på fjället, bygger kojor, lagar mat på stenar och så eldar jag. Bor gör jag med ett fem andra ullunderställsnördar precis i utkanten av Storuman. Jo, det är ju skönt att komma bort från stan. Kom gärna och hälsa på någon gång när ni tröttnat på att snön smälter bort innan man ens hunnit sett den landa. Det finns fina skidspår här och det är nära till Tärna! Fjälledarlinjen 2 år i Storuman, tänk dig vilken utbildning! Så tänkte i alla fall jag.

Mirja "Mirja" Andersson

Lidingöloppet 2008 – nu endast 15 km!

Du kanske nu sitter i soffan och satte chokladbollen i halsen. Sorry! Är Lidingöloppet bara 15 km? Vad var det då jag sprang för tävling undrar kanske Vebe eller Dala. Kanske ljög jag lite i titeln, men för mig och Malin var Lidingöloppet faktiskt bara 15 km. Vi sprang nämligen Lidingöloppets motionsklass i år. Denna motionsklass innehåller ungefär tre tusen halvfeta gubbar och tanter, ett antal välsvarvade, smärta och smidiga tjejer och ett par ointressanta killar. Rätta mig om jag har fel, Malin!

Jag och Malin startade i sista ledet i motionsklassen, då vi var efteranmälda, detta innebar att många av de tidigare nämnda grupperna av människor var vi tvungna att springa om. Efter 15 km av dikesplöjning och gräslöpning kom så vi i mål på tiderna 1:00:54 samt 1:19:08 samt placering 17 och 564 av 3376 deltagare. Även Hans sprang vår klass och gjorde ett fint lopp, men i någon annans namn, så placeringen förblir okänd.

I det "riktiga" Lidingöloppet 30 km sprang två av våra duktiga långlöpare, nämligen Anders Dahlin samt Johan Björklund, även kallade Dala och

Dala kämpar

Vebe. Dala som gjorde ett mycket starkt lopp förra året var rejält pepp innan loppet. Tyvärr så blev det dock en flopp, och han sprang in som en besviken dalmas på tiden 2:27:53. Vebe gjorde dock ett bättre lopp och klarade medaljtiden med två sekunder, sluttiden blev således 2:14:58, bra jobbat!

Sammanfattningsvis kan jag konstatera att det var väldigt roligt på Lidingöloppet i år, och otroligt många KOT:are var där och hejade. Pober cyklade tidigt på lördagsmorgonen från Åkersberga bara för att heja på, vidare var Skåne, 653-Maria och Vb-Maria där för att heja.

VB mot mål

Anders "Lansen" Lindberg

Nästa år ska jag nog springa riktiga Lidingöloppet, för anmäler man sig innan sista november får man en buff och det får jag ju inte missa.

U-landsorientering på den gröna ön Eller Å Stina, silvret blev till guld!

-Which club are you running for?

-Tierps SOK.

-Ahh, Sofie Johansson. I studied in Uppsala for a half a year.

Hur halkade jag in på detta? Svaret är inte så konstigt. Där det finns orienterare, där finns det vänner. Redan första veckan såg jag notiser om en sprint i the Botanic Garden, precis bredvid universitetet här i Belfast. Jag pallrade mig dit och vips så kom jag i kontakt med ett gäng sköna personer.

På resan till Nordirland hade jag inte plats för träningskläder så dagen till ära hade jag införskaffat ett par second hand badbyxor på kårens välgörenhetsshop, tagit med mig min Iron Maiden-t-shirt och mina Gore Tex-skor att springa i. Som tur var kunde jag låna ett par löparskor av Paddy (killen som pluggat i Uppsala) och så köpte jag en ol-tröja från QUBOC (skolan motsvarighet till KOT), så jag slapp offra mina vanliga kläder. Efter sprinten frågade Paddy om jag inte ville springa Nordirländska mästerskapen i stafett med dem. Efter att jag konstaterat att de inte hade någon annan och att det inte var så långt så svarade jag ja. För att känna lite på terrängen innan stafetten anmälde jag mig till lördagens individuella tävling också, i klassen MS (Men Short) =)

En och en halv vecka senare var jag, tillsammans med Paddy, hans brorsa som är 14 (men såg ut som 18) och Jonathan, på väg till den individuella tävlingen som var belägen på ett militärt skjutfält i nordvästra Nordirland. Terrängen bestod endast av sanddyner med taggbuskar på, vilket var svårt i sig. Det som dock var dagens största prövning var vädret som Gud glömde. Det blåste rejält plus att det regnade i princip hela dagen.

-Go! Det var dags att sticka iväg mot första kontrollen. Bara att följa vägen fram till grustaget och sedan vika in och följa sänkan. "Piss of cake", trodde jag i alla fall. Jag började med en tiominutersbom på första kontrollen och sedan fortsatte det bara i samma stil, jag bommade varenda kontroll. Efter halva banan passerade man nära starten och då var jag så nedkyld och less att frestelsen blev för stark. 13 min/km är väl en hyfsad kilometertid för ett nationellt mästerskap? =)

Självklart fanns där ingen dusch så det blev till att byta kläder i bilen och sedan sätta sig och vänta, Paddy startade nämligen 2,5 timme senare än jag. Detta trots att det endast var cirka 50 personer, max, på tävlingen. Efter många sidor lästa i min medhavda bok kunde det konstateras att Paddy vunnit långa seniorbanan och Jonathan kommit fyra. Ciara, som vi mötte på tävlingen, vann långa damseniorbanan. Priscermonin var sedvanlig handklappning à la ungdomsklubbavslutningar, fast med sämre priser.

Med gårdagens katastrofala lopp i minnet var jag lite nervös inför stafetten. Det var även "lite" annorlunda upplägg mot svenska stafetter. Det var två slingor, en lång

och en kort, och samtliga i laget måste ta båda slingorna. Det fanns bara två kartor och växling skedde genom överlämnandet av kartan – alltså sprang hela tiden två i laget medan den tredje vilade.

Efter bra lopp av både mig (blodsmak i överflöd) och Paddy och ett lite sämre av Jonathan så kom vi i mål som tvåa, slagna av "the Dudes". Efter utstämplingen så konstaterades det dock att the Dudes hade stämplat fel. Detta var något vi misstänkt sedan tidigare då Paddy på sin första slinga, av ren jävelskap, stämplade vid en kontroll han ej skulle ha för att distrahera sin motståndare. Motståndarkillen stämplade även han och stack sedan vidare direkt till kontroll två medan Paddy fortsatte till den rätta förstakontrollen. =)

Så genom denna "list" så vann vi stafetten. Tjohooo! Så nu har KOT en Nordirländsk mästare i stafett. Och största minnet av segern vad är det? Första pris för att vinna Nordirländska mästerskapen i orientering var att få välja vilken chokladbit man ville ha, från ett hopfällbart campingbord. =)

Johan "Korttjock" Axelsson

2500 bergslöpare försvunna

Under helgen 25–26 oktober försvann 2 500 bergslöpare spårlöst i Lake District i norra England. Vad media inte visste om var att 700 av dem slagit upp sina tält i en lada vid nattlägret och resten blivit tvångsmässigt borttransporterade av polis, Royal Air Force Mountain Rescue samt killen i reflexväst i gruvan vid Honister pass med sina två Land Rovers och en buss. Händelsen blev top story under helgen hos BBC men dog ut när polisen började rapportera av de tävlande som skickats av fjället. Vädret var det hårdaste i KIMM's (Karimor International Mountain Marathon) 41-åriga historia och blev för första gången inställd efter dag 1. Vindhastigheter på upp mot 110 mph uppmättes på fjället samt en regnmängd på 400 mm torsdag till lördag.

Ett flertal bilar fick transportas bort sedan de fyllts med vatten. Bland annat en Saab Cabriolet vars airbags lösts ut av vattenflödena. Höjdpunkten under söndagen var när en Bentley för flera miljoner med 20 tums hjul blev sliten av en lerfylld åker av högsta tiomilaklass med hjälp en traktor.

Fotnot: I skrivande stund har en insamling till den lokala fjällräddningen i Lake District för instatsen under helgen nått över 5000£.

Anders "Dala" Dahlin

KOTletters kultursida

Hadrians wall – 3 toasters

Hadrians Wall var den mest försvarade fronten under Romartiden. Den byggdes under kejsare Publius Aelius Hadrianus som regerade under 117 till 138 e.kr. Muren sträcker sig kust till kust över det som nu är norra England. Utmed muren finns ett flertal fort, där ibland Housesteads.

Sevärdheten består av det som är kvar av den en gång höga muren och ruiner av ett fort och samhälle med allt från badstuga till pub.

Dessvärre har många av stenarna som bygger upp muren försvunnit under åren. Spekulationer gick bland besökarna att det måste vara giriga engelska bönder som velat ha stenar till sina egna stenmurar.

Hadrians wall får tre toasters. Två för de roliga bilvägarna och de fina vyer som passeras på vägen dit, en för att det är riktigt gammalt. Man säljer allt från dinosaurier och riddarleksaker till varm choklad på platsen och vid besöket var det ett femtiotal bilar på parkeringen, vilket ger en hint om populariteten.

Inträde: 4,50 £, Tidsfördriv: Max 1 timme, Parkeringsavgift: Check.

Anders "Dala" Dahlin

Halikko – en nybörjares berättelse

Alltså jag har orienterat förut, till och med i Finland, men aldrig en kall och regning oktoberdag. Halikko är en tävling med samma stuk som 25-manna och är inte så välkänd norr om Uppsala. Jag fick väl höra om tävlingen första hösten i Stockholm när Pontus och Mirja började babbla om att de skulle på Halikko, ovetande norrlänningar som jag fattade inget.

Men några år senare sitter man själv där på MS Silja Galaxy, en nybyggd båt i Silja Lines stall (den ersatte Festival för övrigt) och gungar i takt. I år åkte fyra KOT:are till Halikko – det var jag, Malin, Pontus och Andrea. Vi delade på en fyrahytt och gjorde tax free:n osäker redan på resan dit. Lite dryck för en lång dag på TC köptes samt godis och torrostade jordnötter.

Tidigt på lördagsmorgonen anlände vi till Åbo, och runt 8 på morgonen var vi på TC. Ett tomt TC. Med en första start klockan 11 var varken funktionärer eller tävlande där. Så vi fick inviga det otroligt vattensjuka TC och vi hittade en perfekt och torr höjd mitt på åkern, detta fick bli vårt basläger. Med perfekt insyn i duscharna och en bra överblick över mål- och växlingsfållan kunde man inte sitta bättre.

Vi KOT:are sprang i OK Lalles lag och jag fick förtroendet att starta. En lagom lång bana på ca 5 km bjöds det på, med varvning! Det var kul och jag gjorde ett hyggligt bra lopp. Ut på andra skickade vi bland andra Pober. Även denna sträcka sprang bra och på femte sträckan skickades Andrea ut och på nästa sista, 14:e sträckan, säkrade Malin upp. Men i

Inzoomad Pober

samma ögonblick Malin stack ut så sa speakern att OK Lalle hade blivit diskade, felstämplade av en OK Österåkrare (dock inte Pober).

Efter en lång, blöt, lerig och kall dag på en finsk åker åkte vi tillbaka till terminalen i Åbo, där ett antal timmar skulle slås ihjäl innan båten gick. Pontus gick ut hårt och somnade efter någon timme, det var rätt behövligt. Vi andra drog runt lite och snackade skit och drack cider.

Väl på båten skulle det duschas och pyntas innan buffén skulle intagas. Buffén var god, särskilt den kall-kokta laxen. Med magarna runda och fyllda drog vi vidare på nya äventyr. Karaoke besöktes, men där var det bara Tarja kaksi som sjöng tråkiga långsamma finska låtar. Men en kille med lite halvtaskig dansstil lyckades i alla fall ragga upp en något för gammal tjej och de dansade och hade sig.

Kvällen och natten avslutades på discot längst bak i båten, där var det mycket ryskor, desperata killar och en dåligt DJ. Men vi hade roligt ändå! Nästa år får vi se till att vi blir ännu fler KOT:are som åker på Halikko. Över och ut – rödtjut.

Anders "The Lans" Lindberg

Ännu en seger i Pampas

Då detta var mitt första pampas var nervositeten stor. Inte bara för prestigens skull (att slå PHS) utan också för att prestera bra första tävlingen i KOT:s färger. "KOT har vunnit alla år..." gjorde ju inte saken bättre.

I alla fall, efter en lysande försträcka där Skåne såg till att vi låg med i täten, fortsatte det med tre-trippelsträckor. Även om vi inte ledde hela tiden kändes det ändå som att vi hade kontroll på de andra lagen och när det var dags för de två sista sträckorna hade vi en betryggande ledning.

Man kan sammanfatta det med att Poliserna fick stordäng och Pober defilerade i mål.

PLUS:

Korvgrillningen i markan
Malins enorma arbete med att få ihop lag
Springa med ficklampa

MINUS:

Vägskylten som stod mitt i upploppet

Nu är det bara att blicka fram emot nästa Pampas och förhoppningsvis ännu en KOT-seger=)

Pernilla "Pillan" Nilsson

Bellmanstafetten 2008

Varje år några veckor efter att skolan börjat avgörs Bellmanstafetten på Stora Skuggan, mitt i KOT:s hemmaterräng. Av tradition ställer också KOT upp med ett eller flera lag, i år fick vi ihop ett lag i mixklassen, samt en stor hop supportrar. Det är fem sträckor på fem kilometer som ska springas och i mixklassen ska minst en av dessa springas av en tjej.

Efter att på varenda träning veckorna innan inte ha gjort annat än att springa banan och pressa tiderna var i alla fall jag taggad för att slå nytt personbästa på banan. Av någon anledning hade KOT hamnat i sista startledet med en massa motionärer och promenadfolk framför sig, vilket inte var optimalt för att slå nya banrekord precis. Jag blev utsedd att springa startsträckan men höll på att missa starten när speakern lurades med att det var en minut till start men i själva verket var det 10 sekunder, iväg kom jag i alla fall sist av alla men vips var jag framme i klungan. Efter ett antal krävande minuter växlar jag över till Lansen på nytt personbästa, Lansen gör ett stabilt och bra lopp, vidare springer VB, Maria och Björn sina sträckor med väl godkänt resultat.

En femteplats blir placeringen för oss, vilket vi blev väldans nöjda över. När vi hämtat våra espressomuggar på prisutdelningen blev det picknick på stora skuggan följt av bastu och öl på PS 27. Kvällen avslutades med pizza och fest hemma hos Lansen och Malin.

Rickard "Skåne" Seger

Indianer, sill och planeter i ansiktet

Nordiska studentmästerskapen betyder inte att deltagarna måste vara studenter. Och tur är ju det för KOT vars styrelse består av flera föredettingar som inte kan släppa taget – jag är väl en av dem, antar jag.

Fredagen den sjunde november var det dags att fara i väg till årets destination: Uppsala. För många blev bussresan en besvikelse, den var ju alldeles för kort. För mig var den tillräcklig, jag hade ju åkt ganska långt ändå. Väl framme vid gymnasalen där vi skulle bo uppstod helgens första arrangörsmis. Av okänd anledning kunde vi inte få tillträde till salen förrän en timme efter utsatt tid och starten på nattsprinten fick därför skjutas 20 minuter. När tävlingen väl satte i gång var det dags för KOT:arna och alla andra att springa, alternativt göra en insats vid korvgrillningen vid en kontroll längs banan. Alla skötte sina uppgifter på ett ypperligt

sätt och de flesta kände sig sugna på att fortsätta kvällen med ett besök på olpuben.

Som av ett mirakel kom en arrangör och frågade om vi tjejer ville ha skjuts till puben, och det tackar man ju såklart inte nej till. Speciellt inte när det regnar. Men väl framme vid lokalen förstod vi plötsligt att vi var först på plan.

-Yes, jag har alltid velat ha en "nummer ett"-stämpel på handen, utbrast Pillan men i spurten fram mot dörren hann en norrman före. Skit också.

Efter några timmars öldrickande, dansande, hoppande och skuttande var det dags att bege sig hemåt. Inga skandal-hängel denna kväll vad jag såg.

-God morgon, herr Banck! fnittrade Pober från sin sovsäck på lördagsmorgonen.

Vi alla visste vad som var i antågande: långdistansen! Årets tema Indianer var klockrent! Pilbågar och fjädrar gjordes i ordning, ansiktens målades bruna och med bergsprängaren (som självklart spelade "Den siste mohikanen") begav vi oss mot tävlingen.

Som vanligt blev uppståndelsen stor när vi uppenbarade oss. Alla tittade, pekade och fotograferade oss. Men sånt är vi ju vana vid. Den seriösa delen av KOT laddade för loppet medan vi andra traskade i väg på banan sammanlänkade av det klassiska repet.

Vid tredje kontrollen splittrades gruppen och jag, Pär Nilla och Kris Tina tuffade vidare och tog oss faktiskt runt hela banan! Vid vätskekontrollen var stämningen lika galen som vanligt. En tomte hängdes, folk bastade, folk drack hemgjort vin, folk spelade fotboll, folk åkte pulka, folk bjöd på kakor, folk grillade korv, folk kramades och folk ramlade...

Och självklart spelades Slagsmålsklubben på repeat hela tiden. Efter någon timme trillade även Hövdingen in, som visst gått lite vilse i storskogen.

Målgång, hemresa, dusch, ombyte och sedan på't igen. Ja, ungefär så är det ju på NSM. Dags att tvätta bort krigsmålningen och svida om till bankettkläderna. Mirakulöst nog fick vi skjuts av en arrangör även den här kvällen men också denna gång var vi först på plan. Ja, lite väl först till och med. Norrlands Nation vägrade öppna dörrarna före 19, eftersom det tydligen bara skulle minglas lite först och sittningen sedan skulle börja klockan 20. Jaha, eftersom uret bara hunnit bli 18.45 satte Pober i gång att fördriva tiden med att klistra planeter och stjärnor i ansiktet på folk.

När banketten väl drog i gång förflöt det mesta som sig bör och jag hade för en gångs skull trevligt folk omkring mig vid bordet. Alla andra år har jag fått sitta bredvid någon finne som inte kan engelska men den här gången fick jag Mr K som bordskavaljer! Och med ett par italienare och en snygg Göingetös snett över borde gick middagen galant. Vb gav KOT:s present till arrangörs-Ville – en sill. Dock blev det ingen sång för Jochen i år, vilket var en stor besvikelse.

Efter middagen var det dags för dans, vilket var väldigt svettigt i år. Utan fönster och luftkonditionering och med hundratals tokiga orienterare i rummet blir det lätt så. Vi stod ut några timmar, sen tog vi bussen hem till gymnasalen. Och känslan när man vaknar morgonen efter och inser att alla andra ska tvinga sig ut och springa stafett medan vi bara ska åka en skön busstur hem, är ju så underbar! Tack för i år alla KOT:are, det var lika roligt som vanligt. Och vem vet, kanske blir det ett år till ändå...

Stina Banck

Resultat – se nästa sida

Resultat NSM 2008, Uppsala

Nattsprinten

Herrar

1 Anders Pardal, TeekSu	18.42
5 Erik I-Sandberg, KOT	19.55
31 Bruno the Bear, KOT	22.53
88 Hasse H-Skalpkrossare, KOT	33.43
89 Patrik Svanslös, KOT	34.16

Damer

1 M Sianoja, Univ of Helsinki	24.12
2 Frida Bakkman, KOT	24.41
4 Sofia Adolfsson, KOT	24.54
Sofia Törnqvist, KOT	24.54
10 Stina Banckkris, KOT	27.30
12 Lenka Zatloukalova, KOT	28.21
19 Josefin Persson, KOT	30.26
21 Anna Tarandi, KOT	31.20
34 Greta Gräddnos, KOT	35.42
37 Lol Hohofof, KOT	37.56
39 Vilda Fred, KOT	39.47
40 Tina Upp Kall Man, KOT	41.10

Långdistansen

Herrar

1 John überschtek Fredriksson, Handels	1.08.03
5 Erik Ivarsson-Sandberg, KOT	1.17.39
25 Bruno the Beat, KOT	1.37.52

Damer

1 Saara Norrgrann, OL-UT	54.58
5 Frida Bakkman, KOT	57.42

Party animal

1 Max "Mr Gotland" Samuelsson, Lithe Vilse	32.57
35 Pär Nilla, KOT	4.06.31
36 Stina Banckkris, KOT	4.06.37
37 Tina Upp Kall Man, KOT	4.06.38
38 Kris Tina, KOT	4.06.45
39 Idol-Dala, KOT	4.09.08
45 Hasse Hare Skalkrossare, KOT	4.34.10
46 Skåne från Rickomberga, KOT	4.34.49
47 Medicinman Ve Be, KOT	4.35.32
48 Lansen Lindberg, KOT	4.35.36
49 Winnie the Pohbeer, KOT	4.41.20